

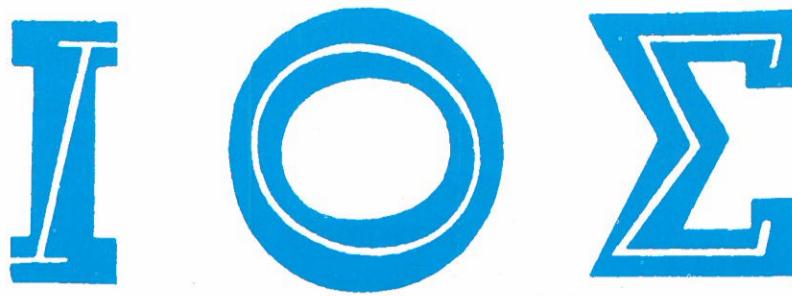

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2890

ΔΩΡΙΕΩΝ 5 - ΑΝΩ ΠΕΤΡΑ-ΛΩΝΑ
118 52 ΑΘΗΝΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
ΤΕΛΟΣ
Τοξ Γεράκι
Κα Μετά
Αρθρωτός Αδειός
4096

«ΝΩΔΕ ΤΗΝ ΚΕΡΔΗ
ΚΕΦΑΛΗΝ ΚΑΤΑ
ΓΑΙΔΑΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΑΝΔΡΩΝ ΗΡΩΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΟΡΔ
ΘΕΙΩΝ ΟΜΗΡΩΝ»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΗΤΩΝ

ΕΤΟΣ 54
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 306
ΜΑΪΟΣ -
ΙΟΥΝΙΟΣ - 2018

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΗΤΩΝ
(ΜΕΛΟΣ της ΕΚΥΤ)
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΖΑΜΑΝΟΥ - ΧΙΟΝΗ
Τ.Θ. 28 ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙ 19014
ΤΗΛ. - FAX: 22950 56440
ios.efimerida@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΖΑΜΑΝΟΥ - ΧΙΟΝΗ
ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΖΑΜΑΝΟΣ
ΕΥΑΓ. ΛΟΥΡΑ - ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. - ΓΕΡΑΝΟΥ 7

ΜΟΝΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ: ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΡΑΛΙΕΣ

Ο Τουρισμός στην Ελλάδα και ειδικότερα στη Νίσι παραμένει ένας τομέας της οικονομίας υγιής και αδιάκοπα αναπτυσσόμενος. Στην εξέλιξή του στηρίζεται τόσο η οικονομική ανάπτυξη της χώρας όσο και το μέλλον του νησιού. Οι προοπτικές για το καλοκαίρι του 2018 είναι περισσότερο από ευοίωνες.

Η τουριστική υποδομή του νησιού βελτιώνεται. Νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες διαφαίνονται στον ορίζοντα και το ενδιαφέρον για τη νησί αυξάνεται. Τελευταία προσέλκυται και ο φυσιολατρικός τουρισμός, γίνεται προσπάθεια να αποκατασταθούν και να σημανθούν τα παλαιά μονοπάτια και να γίνει η Νίσι πόλος έλξης διαφορετικών επισκεπτών. Περισσότερο «οικολόγων», περισσότερο «ψαγμένων». Με μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το φυσικό περιβάλλον του νησιού αλλά

και την προστασία του.

Κι όμως, στην εξέλιξη αυτήν έρχεται μια νέα τάση να αποτελέσει τροχοπέδη: **Τα τελευταία χρόνια έχουν πουληθεί σημαντικές παραθαλάσσιες εκτάσεις σε έναν αριθμό επενδυτών.** Άλλοι από τους αγοραστές ενδιαφέρονται να τις αξιοποιήσουν με επιχειρήσεις τουριστικού χαρακτήρα και άλλοι ως ιδιωτικές κατοικίες. Οι περισσότεροι όμως από αυτούς δυστυχώς **δυσκεραίνουν ή και αποκλείουν την πρόσβαση στον αιγιαλό, στους απλούς πολίτες, μόνιμους κατοίκους, παραθεριστές ή και επισκέπτες του νησιού μας.**

Η πρακτική αυτή έχει γίνει αντιληπτή και δεν εγκρίνεται από τους περισσότερο σώφρονες κατοίκους της Νίσι. Υπάρχουν και κάποιοι που εξαρτούν προσωπικά συμφέρονται από τους εν λόγω επενδυτές και δέχονται αδιαμαρτύρητα τον

αποκλεισμό των παραδιών: «Μα να περνάει μέσα από το σπίτι του άλλου για να φτάσει στη θάλασσα», ρωτούν χαρακτηριστικά, τελώντας σε παντελήν άγνοια της νομοθεσίας και των μακροχρόνιων συνεπειών μιας τέτοιας πρακτικής.

Καλώ τους επιχειρηματίες του νησιού να σκεφτούν σε πόσες παραδίες θα είναι δυνατόν να στέλνουν τους πελάτες τους σε μερικά χρόνια. Χρόνο με το χρόνο «οιδίνουν» από το χάρτη της προσβασιμότητας όλο και περισσότερες παραδίες του νησιού. Στο τέλος, θα απομείνουν ελάχιστες και θα εκλείψει ένα από τα σημαντικότερα κίνητρα του τουρίστα να επισκεφθεί το νησί: **Οι υπέροχες, πολλές και ελεύθερα προσβάσιμες παραλίες.**

Οι νομικός οφείλω να θυμίσω ότι η Ελλάδα έχει προσχωρήσει (με το άρθρο 1 του ν.855/1978) στη Διεθνή Σύμβαση της

Βαρκελώνης για την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και των παρακτίων περιοχών της Μεσογείου. Από το 2011 με την με αριθ. 2009/89/EK απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τέθηκε σε ισχύ το «Πρωτόκολλο για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Μεσογείου». Με βάση αυτό το νομοθετικό πλαίσιο τα συμβαλλόμενα μέρη οφείλουν να θεσπίσουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διευκολύνουν τη δημόσια πρόσβαση στη θάλασσα και κατά μήκος της ακτής, να διατηρούν ανοικτές τις περιοχές και να προωθήσουν την ολοκληρωμένη διαχείριση και την μείωση των οικονομικών πιέσεων.

Ο Δήμος Ιητών διαθέτει ένα πανίσχυρο νομικό οπλοστάσιο, αν αποφασίσει, όπως οφείλει, να παρέμβει για να εξασφαλίσει την ε-

λεύθερη πρόσβαση σε όλες, ανεξαιρέτως, τις παραλίες του νησιού. Έχει ήδη εκδηλώσει την πρόθεσή του να φροντίσει τα παλαιά μονοπάτια που εγγυώνται την προσβασιμότητα. Θα πρέπει όμως να συντελέσει και στη δημιουργία ενός περιφερειακού δρόμου, ο οποίος θα βελτιώνει τη σύνδεση όλων των περιοχών του νησιού και θα διευκολύνει την προσβασιμότητα σε όλα τα σημεία του Αιγαίου. **Ο Σύνδεσμος των Ιητών, ανέκαθεν ευαισθητοποιημένος σε ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος του νησιού, και χωρίς ποτέ να έχει ιδιοτελή κίνητρα, θα δείξει την αμέριστη συμπαράστασή του στο Δήμο, σε κάθε του προσπάθεια για την διασφάλιση της πρόσβασης στον αιγιαλό, σε όλους τους πολίτες.**

**Μιχάλης Γ. Μερσίνης
Δ.Ν. Δικηγόρος**

Κοντέινερς και Τροχοβίλες:

Το μέλλον της Ίου;;;

Τον επικίνδυνο δρόμο, που επέλεξαν να ακολουθήσουν και άλλα, πιο αναπυγμένα τουριστικά νησιά, επέλεξαν κάποιοι επιχειρηματίες να ακολουθήσουν και στη νησί μας: Τα τελευταία δύο χρόνια ξεκίνησε ο χρήστης containers και τροχοβίλων, κυρίως για να εξασφαλίζεται κατάλυμα στο προσωπικό των τουριστικών επιχειρήσεων. Φθηνό κατάλυμα, με το πρόσκοπο να μπορείται να αναζητά να νοικιάσει δωμάτια σε σπίτια για την τουριστική περίοδο.

Μάλιστα η επιλογή των αλουμινένιων αυτών κλουσιών εξυμείται από τους εργοδότες ως παρέκουσα άριστες συνθήκες διαβίωσης, μπάνιο, σαλόνι και κλιματισμό!

Επίσης παρουσιάζεται ως «καθ' όλα νόμιμη»!

Σε σημεία του λιμανιού και του κάμπου, στο δρόμο για το Μουσείο Γαϊτη, και όπου αλλού

διαθέτουν οι εργοδότες οικόπεδα, ισοπεδώνονται πολλές φορές παλιά κτίσματα και με το γερανό μεταφέρεται με συνοπτικές διαδικασίες το μεταλλικό κουτί, που διαθέτει όλα τα «κομφόρο»!

Ποιος νοιάζεται για την ασκήμια του νησιού; Αρκεί να πέσουν γρίγορα όσα περισσότερα «μπικικίνια» είναι δυνατόν...

Μήπως, διερωτώμαστε, είναι καιρός να επιληφθούν οι αρμόδιοι;;; Ο Δήμος Ιητών, η Αστυνομία ή και το Λιμεναρχείο;;; Δεν ενοχλεί κανέναν η εικόνα της τενεκεδούπολης που θα κοσμεί στο μέλλον τους τουριστικούς οδηγούς του νησιού;;;

Οι ίτες που αγαπούν τον τόπο τους, απαιτούν την απόσυρση όλης αυτής της ασχήμιας στο νησί του ΟΜΗΡΟΥ και του Ονείρου, στο νησί τους, που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν και που όλη τη χρονιά ζουν με το ονείρο να βρεθούν ξανά εκεί.

«Μοναχά αν γίνει και γεννηθεί μια ολοκαίνουργια, μια τέλεια αλλιώτικη υπευθυνότητα στους ανθρώπους του τόπου μας, μια αίσθηση ευθύνης σαν κι αυτή, ας πούμε, που έχουν οι ψαράδες στο τιμόνι, μονάχα τότε μπορεί να χώρα μας να σωθεί. Κι αυτό θέλει έμπνευση που κερδίζεται μόνο από πεντακάθηρη αλήθεια, κι αγώνα σκληρό και συντάκτια σαν μεροκάματο, που έχει μόνο εσωτερική την απολαβή. Για να σπάσει έτσι ο κλοιός από τα κίλια - μύρια συμφέροντα, μεγάλα, μικρά, ακόμα κι ελάχιστα που φυλακώνει τη μοίρα του τόπου μας, τρώει τις σάρκες του, φυράινει τους ανθρώπους, και πάει να μας πινέξει τούτη τη φορά οριστικά κι αδιόρθωτα. Το σπάσιμο τούτου του κλοιού, που θα ξαναγεννήσει τον τόπο, είναι η αλλαγή, που χρόνια ονειρεύεται ο λαός μας κι όλο γι' αυτή μοχθεί και που όμως όλο κινάει ναρθεί κι όλο αργοπατάει».

**Γιώργος Αλέξανδρος
Μαγκάκης**